

[Arnth Jensen.]

sere i det virkelige Liv, ligesom jeg er betænkelig baade for Grundskolens og for Mellemskolens Vedkommende ved de mange Fag, som Lovforslaget siger, at Undervisningsplanen skal indeholde. Vi skulde ikke gerne ved en ny Skolelov med flere Undervisningstimer naa frem til en større Spredning, end vi i Øjeblikket har i vor Undervisning, men vi skulde naa til en dybere „Gaaen i Bund“ i de Fag, som er de grundlæggende.

Jeg maa for Resten sige, at jeg mildest talt blev ikke saa lidt forbavset ved at læse „Ekstrabladet“ for 7. December, hvor jeg saa et Interview med Skolekonsulent Kaa-lund-Jørgensen, der udtalte sig om den praktiske Mellemskole. Det var ikke selve Udtalelsen, der forbavtede, den var der saamænd ikke noget nyt i, det var kun, hvad vi havde hørt før, men det forbavtede mig unægtelig, at man allerede fra Ministeriets Side — formentlig under den tidligere Minister — har nedsat en Kommission eller et Udvalg, som efter Bladets Oplysninger skal forberede de nærmere Enkeltheder vedrørende Undervisningsplanen for de nye Mellemskoleklasser.

Synes den højtærede Undervisningsminister nu ikke, at det i nogen Grad maa virke udfordrende over for Rigsdagen, at Administrationen allerede har nedsat et Udvalg, som sidder og sysler med Forberedelserne til Cirkulæret om en ny Lov, før denne Lov overhovedet er vedtaget i Rigsdagen, og før man overhovedet aner, om Loven bliver til noget? Og synes den højtærede Undervisningsminister nu alligevel ikke, at selv om den tidligere Minister og Skolekonsulenten maaske brænder af Iver for den praktiske Mellemskole, vilde det have været nok saa klogt og rigtigt at vente med dette Udvalg, der formentlig faar Diæter og Rejsegodtgørelse, indtil der forelaa noget virkeligt? Jeg synes det, og jeg tror, at der er mange, der er enige med mig i dette. De højere Embedsmænd i Undervisningsministeriet kunde jo ogsaa risikere — det har vi før hørt —, at Rigsdagen var saa formastelig at trække andre Linier op end dem, man ønsker i Administrationen, og saa vilde Arbejdet maaske være spildt. Det forekommer mig, at man her har været lidt for hurtig i Vendingen.

I det hele taget er jeg enig med den højtærede Undervisningsminister, naar han udtaler, at det er et stort Gode, at en Skoleordning giver Befolkningen i Landets forskellige Egne den største Frihed til at indrette deres Skole, som de finder den mest

praktisk, og Ministeren føjede jo til, at saadan bør det ogsaa være i et Land, hvor vi altid har vist stor Respekt for Skolefriheden. Dette er rigtigt og godt sagt, og jeg er ogsaa altid meget bange for den Lyst, som efter min Mening mere og mere gør sig gældende, til fra oven at komme med Pegepinden. Jeg vil sige til den nye Undervisningsminister: Brems den Lyst, Hr. Minister, lad Pegepinden blive lidt mindre, saa gøres der en god Gerning mod den danske Skole! Af den Grund gik jeg ogsaa ved første Behandling af Finansloven imod den Fortolkning af Tilsynslovens Bestemmelser om Amtsskolekonsulenternes Beføjelser og Bemyndigelser, som efter det fremkomne med Ministeriets Tilslutning er foretaget af flere Skoledirektioner i vort Land, og jeg kan ikke lade være med at benytte Lejligheden til igen at stille et Spørgsmaal til Ministeren: Anser han det fremdeles for overensstemmende med de Forudsætninger, der forelaa ved Lovens Gennemførelse og efter den daværende Ministers klare Udtalelse ved Lovens Behandling her i Folketinget, at der gives Amtsskolekonsulenterne almindelig Beføjelse til at besøge Skolerne paa Omgang, og mener Ministeren, at en Amtsskole-direktion paa egen Haand kan udnævne Amtsskolekonsulenten til Visitator?

Det andet Hovedformaal, der ønskes naaet ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, at udvide Undervisningstiden særlig i Landsbyskolerne, saaledes at Minimumstallet for Undervisningstimerne forøges, og Undervisningen tillige lægges, som jeg sagde før, saaledes at de mindre Børn faar færre, de større Børn flere Undervisningstimer, stiller vi os heller ikke afgørende imod, men ogsaa her maa der i høj Grad tages Hensyn til de stedlige Forhold og de stedlige Ønsker. Vi finder bl. a. Tanken om Skoleforbund god, og hvis det dalende Børnetal holder sig, vil denne Tanke sikkert blive ført ud i Livet, enten vi saa vedtager dette Lovforslag, eller vi nøjes med en Tilføjelse til bestaaende Lov om, at saadant kan tillades. Og jeg tror, at der netop her er en stor Opgave for Amtsskolekonsulenterne, ikke alene for et Arbejde med at faa oprettet Skoleforbund, men i det hele taget et Arbejde for en mere tidssvarende og forstandig Ordning af vort Skolevæsen. Hvis de forstaar deres Opgave, vil der her være en vid Arbejdsmark for dem. Gennem de Oplysninger, der tilgaar dem om Ordningen af hver Kommunes Skolevæsen — og takket være de nye Skemaer, som er udsendt, er de jo meget fyldige —, bør de søge at interessere de sted-